

ताम्र

वासरत्रयमन्त्रेन ततः खलौ विनिःक्षिपेत् ॥
पादांश्च स्तनकं दत्त्वा याममन्त्रेन मर्हयेत् ।
ततः जुहुय पञ्चाग्निं लेपयेद्दिगुन्नेन च ।
गन्धकेनाम्बुष्टनं तस्य कुर्याच्च गोलकम् ॥
ततः पिष्ट्वा च मीनाचीं चाङ्गेरीं सपुनर्नवाम् ।
तत्कल्मेन बहिर्गोलं लेपयेद्गङ्गुलोम्नितम् ॥
धत्वा तद्गोलकं भास्त्रे शरावेण च रोधयेत् ।
बालुकाभिः प्रपूर्थाय विभूतिलवणास्त्रभिः ॥
दत्त्वा भास्त्रे सुम्नां ततश्चुलां विपाचयेत् ।
क्रमद्वयाग्निना सन्धक् यावद्दयामचतुष्टयम् ॥
स्वाङ्गश्रीतं समुद्भूतं मर्हयेच्छूरणद्वयेः ।
यामैकं गोलकं तच्च निःक्षिपेच्छूरणोदरे ॥
यदा लेपस्तु कर्मणः सर्वतोऽङ्गुलमात्रकः ।
पार्थं गणपुटे क्षिप्तं न्यतं भवति निश्चितम् ॥
यमनश्च विरेकश्च भ्रमं क्षममचारयिम् ।
विदाहं खेदसुतलेदं न करोति कदाचन ॥

इति भावप्रकाशः ॥ ॥

मुखनिभः । अरुणवर्णः । इति हेमचन्द्रः
शब्दरत्नावली च ॥ तद्वति, वि ॥
("न विषं विषमिवाहुस्ताम्रश्च विषमुच्यते ।
एकदीपो विषे त्वष्टौ दीवास्तान्नि प्रकीर्तिताः ॥
भ्रमो मूर्च्छां विदाहश्च उत्तुल्लेखीयवान्तयः ।
अराचक्षितसन्नाप एते दीवा विधोपमाः ॥
तस्माद्भिमुहं ताम्रं हि ग्राह्यं रोगोपशान्तये ।
पटुना रविदूधेन ताम्रपञ्चाग्निं लेपयेत् ।
अथौ सन्ताप्य निगुण्डीरसे सिञ्चेत् पुनः पुनः ॥
मतान्तरम् ।

गोमूत्रेण पचेद्दयामं ताम्रपत्रं दृष्ट्वाग्निना ।
मुध्यते नात्र सन्देहो मारणश्चात्र कथ्यते ॥
इति ताम्रशीघ्रनम् ॥ ॥

अथ ताम्रमारणम् ।

स्तनमेकं द्विधा गन्धं यामं मर्ह्यस्तु कथया ।
द्वयोस्तुल्यां ताम्रपत्रं लिप्ता स्यात्प्रां निधापयेत् ।
सन्धक् शूरणजेः साह्रं पार्थं भस्म निधापयेत् ।
चतुर्थीमं पचेच्चुलां पात्रेष्टे सगोमये ॥
जलं पुनः पुनर्हयं स्वाङ्गश्रीतं विमर्हयेत् ।
नियते नात्र सन्देहः सर्वरोगेषु योजयेत् ॥

मतान्तरम् ।

जम्बूभसा सैन्धवसंयुतेन
सगन्धकं स्थापय मुखपत्रम् ।
पकायमानं पुटयेत् सुयुक्ता
वातादिकं यावदुपैति शान्तिम् ॥

अन्यतरमतम् ।

मुहुं ताम्रदलं विमर्ह्य पटुना चारेण जम्बीरजे
नीरेर्धसमिदं क्षुल्लकपयसा लिप्तं धमेनु सप्तधा ।
निर्गन्धम्बुहिमं रसेन्द्रकलितं दुग्धाप्यगन्धेन तत्
तुल्येनाथ न्यतं भवेत् सुपठितं पञ्चाम्बुतेन त्रिधा ॥
गुण्या यथा,—
वान्निभान्निविवर्णितं चयखणाकुष्ठानि
पाण्डामयं
शूलं मेहगुदाङ्गूरानिलगदानुक्तानुपानैर्जयेत् ।
युष्माभामिदन्तां द्विगुणितं तन्मुहुःक्रात्रेण चैत्

ताम्रप

भुक्तः स्थौल्यजरापण्ड्यश्रमनं पथ्याशिना वतुष-
रात् ॥

ताम्रसुण्यं गरहरं यत्तुक्षीहोदरापहम् ।
क्रिमिशूनामवातघ्नं ग्रहण्यशौक्लपित्तजित् ॥
इति ताम्रमारणम् ॥ ॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधि-
कारे ॥

ताम्रः, पुं, (ताम्रस्यैव वर्णोऽस्यस्य । अच् ।
ताम्रवर्णत्वादस्य तथात्वम् ।) कुष्ठरोगविशेषः ।
इति कर्म्मविपाकः ॥ (द्वीपभेदः । यथा, महार-
भारते । २ । ३१ । ६५ ।

“द्वीपं ताम्राङ्गयश्चैव पर्वतं रामिकं तथा ॥”

ताम्रकं, स्त्री, (ताम्र + खर्चि संज्ञार्था वा कन् ।)
ताम्रम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥

ताम्रकर्णो, स्त्री, (ताम्रवर्णो कर्णो यस्याः
स्त्रियां ङीप् ।) अङ्गना नाम पश्चिमदिग्घञ्छि-
पत्नी । इत्यमरः । १ । ३ । ५ ॥

ताम्रकारः, पुं, (ताम्रं करोति ताम्रघातुभिः
पात्रादिकं निर्मातीति । छ + क्त्वा ।) वर्ण-
सङ्करजातिविशेषः । तत्पूर्यायः । ताम्रकः २
शौलिकः ३ ताम्रकुट्टकः ४ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ अस्योत्पत्तिः कंसकारशब्दे द्रष्टव्या ॥
ताम्रकुट्टकः, पुं, (ताम्रं कुट्टयतीति । कुट्ट + क्तुल् ।)
ताम्रकारः । इत्यमरः । २ । १० । ८ ॥

ताम्रकूटः, पुं स्त्री, (ताम्रनिर्मितं कूटमिव
ताम्रस्य कूटमिव वा ।) क्षुपविशेषः । ताम्राक्
इति भाषा । यथा,—

“समिदा कालकूटश्च ताम्रकूटश्च धुस्तुरम् ।
अहिषेणं खैर्युरसः तारिका तरिता तथा ॥
इत्यष्टौ सिद्धिद्रव्याणि यथा स्रव्याष्टकं प्रिये ॥”

इति कुलार्णवतन्त्रम् ॥

ताम्रक्रमिः, पुं, (ताम्रवर्णः क्रमिः कीटः ।) इन्द्र-
गोपकीटः । इति भूरिप्रयोगः । हारावली च ॥
ताम्रगर्भं, स्त्री, (ताम्रं गर्भं उत्पत्तिस्थानमस्य ।)
तुल्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

ताम्रचूडः, पुं स्त्री, (ताम्रा ताम्रवर्णा चूडा
अस्याः ।) कुकुटः । इत्यमरः । २ । ५ । १७ ॥
(यथा, महाभारते । ३ । २२४ । २४ ।

“अपरंण्यामिदायादस्ताम्रचूडं मुञ्जेन सः ।
महाकायसुपश्चिष्टं कुकुटं बलिनां वरम् ॥”

यथा चोत्तरतन्त्रे ३६ अध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ।
“ताम्रचूडस्य मासेन पिबेद्वा मद्यसुत्तमम् ॥”

कुक्रुहः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ताम्रदुग्धा, स्त्री, (ताम्रं रक्तवर्णं दुग्धं क्षीरं
रक्षोऽस्याः ।) गोरचदुग्धा । इति राज-
निर्घण्टः ॥

ताम्रपट्टं, स्त्री, (ताम्रेण निर्मितं पट्टं पत्रम् ।)

ताम्रनिर्मितलेखनपत्रम् । यथा,—
“दत्त्वा भूमिं निवर्धं वा कृत्वा लेखन्तु कारयेत् ।
आगामिभद्रनृपतिः परिज्ञानाय पार्थिवः ॥

पटे वा ताम्रपट्टे वा समद्रोपरिचिह्नितम् ॥”

इति मितान्तरा ॥

ताम्रव

ताम्रपत्रः, पुं, (ताम्रं ताम्रवर्णं पत्रमस्य ।)
जीवशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ ताम्र-
निर्मितपत्रे, स्त्री ॥

ताम्रपर्णी, स्त्री, दीर्घिकाभेदः । इति भूरिप्रयोगः ॥
नदीविशेषः । इति पुराणम् ॥ (यथा, रघुः ।
४ । ५० ।

“ताम्रपर्णीं समेतस्य सुक्तासारं महोदधेः ॥”

ताम्रपल्लवः, पुं, (ताम्रवर्णं पल्लवमस्य ।)
अशोकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य
पर्याया यथा,—

“अशोको हेमप्रप्यश्च वज्रजस्ताम्रपल्लवः ।

कङ्कुलिः पिण्डपुष्पश्च गन्धपुष्पो नटस्तथा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

ताम्रपाकी, [नृ] पुं, (पञ्चते इति । पञ्च + घञ्
कुलश्च । ताम्रः ताम्रवर्णः पाकः परिणति-
रस्यस्येति । इति ।) गर्दभाकटव्यः । इति
रत्नमाला ॥

ताम्रपादरी, स्त्री, (ताम्रो रक्तवर्णः पादो मूल-
देशोऽस्याः ।) हंसपदी । इति राजनिर्घण्टः ॥
(हंसपदीशब्दे विवृतिरस्या ज्ञातव्या ।)

ताम्रपुष्पः, पुं, (ताम्रवर्णं पुष्पमस्य ।) क-
काश्वनः । इति जटाधरः ॥ (अस्य पर्यायाः
यथा भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

“कोविदारश्चमरिकः कुहाली युगपत्रकः ।

कुङ्कुली ताम्रपुष्पश्च सनतकः खल्लकेशरी ॥”

भूमिचम्पकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

ताम्रपुष्पिका, स्त्री, (ताम्रवर्णं पुष्पमस्याः । कप्
टापि अत इत्वच् ।) रक्तचित्रत् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (रक्तचित्रत्शब्दे ज्ञातव्यमस्या विव-
रणम् ।)

ताम्रपुष्पी, स्त्री, (ताम्रवर्णं पुष्पमस्या इति ।
ङीप् ।) घातकी । (अस्याः पर्याया यथा,—

“घातकी घातपुष्पी च ताम्रपुष्पी च कुञ्जरा ।

सुभिद्या बहुपुष्पी च बह्निज्वाला च सा स्मृता ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

पाटलाष्टकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायाः
यथा,—

“पाटलिः पाटला मोघा मधुदूती फलेरुहा ।

जण्डवन्ता कुवेराक्षी कालस्यालालवल्गभा ॥

ताम्रपुष्पी च कथिता परा स्यात् पाटला धिता ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

ताम्रफलः, पुं, (ताम्रं ताम्रवर्णं फलमस्य ।)
अङ्कोटवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ताम्रमूला, स्त्री, (ताम्रं ताम्रवर्णं मूलमस्याः ।)
दुरालभा । (यथा, भावप्रकाशे । ज्वराधिकारं
श्वासचिकित्सायाम् ।

“चिह्नी यात्री ताम्रपर्णी पटोली ॥”

लज्जालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कच्छुराः

इति रत्नमाला ॥ खिराद इति भाषा ।

ताम्रवर्णः, पुं, (ताम्रस्यैव वर्णोऽस्य ।) पक्षि-
वाहृष्टकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (भारत-
वर्षोऽङ्गीपभेदः । यथा, मातुल्ये । ११३ । ८ ।